

Khi nhìn ra thu giui, nói chung, chúng ta còn thua kém nhiu dân tuc khác trên thu giui,

thu nên, xin miun đuc đu cao ngui mình, nhung cái hay cái tut mà nhiu ngui đã nói tui, mà hãy cùng nhau nhìn thung vào khuyut đum cua mình, đu may ra có sua chua, thăng tiun hun không.

Thuy ngui mà nghĩ đun ta, tôi thuy chúng ta phui quan tâm nhiu hun và đúng muc đui vui vun đu cua dân tuc, vì rung, nói chung dân tuc ta kém xa các dân tuc tiun bu khác trên thu giui. Còn lý do tui sao chúng ta kém, chúng ta cun thung thun nhìn vào su thuc. Đã có hung trăm cuun sách khenngui ngui Viut rui, nu chúng ta tu mun vui nhung đu đó, liu chúng ta khá lên không, hay tu bao trăm năm qua vun thu? Văn hóa Viut có nhung u khuyut đum nào? Ai cũng biut mut su u đum, nhung phui biut khai thác u đum và quan trung hun là nhìn thung vào khuyut đum lun đu sua chua ngay.

Ai chung tu ái, muun bunh vuc dân tuc mình, nhung nhìn lui tu thui hus tui nay đã hun 4.000 năm qua, chúng ta chu có mut su thui gian ngun yên bình thu nh tru, còn hu hut là chiun tranh, không nui chiun thì ngoui xâm. Nui chiun vì chúng ta chia ru, còn ngoui xâm vì chúng ta u mut vùng đua lý chính tru quan trung mà lui không biut giu. Tui sao dân tuc ta cu mui mui lum than, khun khu nhu vuy?

Huc giu Trun Trung Kim trong cuun Viut Nam Su Luc trang 6 đã viut:

“Vu đung trí tuu và tính tình, thì ngui Viut có cu các tính tut và các tính xu. Đui khái thì trí tuu mình mun, huc chóng hiu, khéo chân tay, nhiu ngui sáng đu, nhu lâu, lui có tính hiu huc, trung su huc thuc, quý su lu phép, mun đu đu đuc: luy su nhu, nghĩa, lu, trí, tín, làm 5 đuo thung cho su ăn u. Tuy vuy, vun hay có tính tình vut, cũng có khi quu quyut, và hay bài bác chu nhuo. Thung thì nhút nhát, hay khiup su và muun có su hòa bình, nhung mà đã đutrun muc thì cũng có can đum, biut giu ku lut.”

Huc giu Nhut Thanh Vũ Văn Khiu trong cuun Đut Lu Quê Thói (Phong Tuc Viut Nam) trang 68, cũng nhun xét rung:

“Người mình phải đồng tình nhường nhịn, quy phục, bỏ tất cả phép mà hay khinh khi nhạo báng. Tâm địa nông nổi, khoác lác, hiếp đáp...”.

Đời văn hào L& T& n của Trung Quốc đã từng ví người Hoa như ba con v&:

“Tàn bạo như S& t&, gian xảo như H& ly, nhút nhát như Th& đ&.”...Không vì những ý kiến thô tục đó mà d& luận người Hoa cho rằng ông bôi bác hay phải b& dân tộc.

Tuy mỗi người nhìn và đặt vấn đề một cách khác nhau, nhưng họ có chung niềm tr& và chúng tôi công nhận là họ đã can đảm nói lên những điều xấu của người mình, là một trong những điều tốt nhất, ít ai dám nói tới. Đôi khi chúng ta cần gạt bỏ tất cả để nhìn thẳng vào sự thật, công nhận sự thật để tiến thân, cho mình cũng như cho dân tộc. Tôi thấy họ bao giờ hết, đây là đức người Việt thường nhìn lại người mình, cải mình và d& mình để mang tâm thức mới, cùng nhân loại bước vào thế kỷ 21. Nói vậy chứ cũng đã trải nghiệm, bây giờ mà sợ hãi thì may ra vài chục hay trăm năm sau mới biết đâu có kết quả.

Người Việt có những tính tốt nào? Người Việt hiểu học, cũng hiểu học để, nhưng vấn đề là một số nào đó, một số lớn vẫn ít học, cho là nghề dạy nghề, tức tùy tiện tới đâu hay tới đó. Mà đa số trong số hiểu học vẫn mang những tính chất ch&ng, quan li&, tr&ng b&ng cấp ngàn xưa. Họ học để tìm sự giàu có, phong lưu cho bản thân và gia đình hơn là giúp đỡ. Họ đi học giỏi là trí thức, nhưng chỉ biết tri thức chuyên môn, họ hiểu họ sống cách biệt, không dính gì tới đời đa số đang học mà họ cho là thấp kém.

Kiến thức từng quát cả họ là một mặt hạn chế, thế nhưng có đức là qua những buổi trà dư tửu hậu, chỉ không qua sách vở nghiêm túc.

Nói chi tới dân thường, có người nghèo cả năm không mua một cuốn sách, một tờ báo. Họ chỉ thích nghe lóm và chỉ đọc sách báo khi có ai đó mua thì mượn để xem thôi. Người mình lại suy nghĩ thi& khoa học nên d& tin, để một bên tin trên báo hay nghe truyền miệng mà đã tin, nên d& bỏ qua xấu xa.

Chúng ta còn thua kém nhiu dân tộc khác trên thế giới

Tác Giả: Psonkhanh, blog Tin Lß Trái
Thứ Ba, 12 Tháng 4 Năm 2011 05:10

Cä nói ngäi dân mình thích đßc sách và ham học lßm, nhäng tôi có cảm thäng không phäi nhä thế. Thế ra, dân mình mê khoa bßng, kißm chút bßng đß kißm ăn. Sách in ra đa số nhän rßt ít phän äng... Vì cß đßc sách chßa đßc xã hội hóa, hàng tháng không có thông tin về sách mäi ra, không giới thiäu, không phän häi, không thäng kê, giới viät và đßc không häi häp....

Nhä tôi học viäc gì, luôn luôn học giới y näy lên träi là bßn lßm, bßn lßm; Bị tä học bßn gì không? Học bßn kißm nhiäu tiền đß mua nhà, mua xe, chäng tä sä thành đßt cßa mình về chung quanh. Đß tä ra là cha mẹ có trách nhiäm, học luôn luôn bßn lo cho täng lai học hành cßa con cái, thúc đßy con học nhäng ngành yên ßm mà kißm đßc nhiäu tiền chä không täo cho chúng tinh thần xã hội, góp phần xây đßng đßt näc... Học lúc nào cũng bßn quän väi vä con, bßn täm đảm bßn bè vui chơi!!! Ngäi Viät luôn näng tình cảm, đôi khi đßn đß che mặt lý trí.

Chúng ta có đßc tinh thần gia đình thäng yêu, đùm bọc khá cao, nhäng qua nhäng cuộc đßi đßi mäi đây, mặt số gia đình cũng bßt đßu tan nát. Tinh thần hiếu khách, dù là nhà nghèo, nhäng học häu học ngäi Viät có gì cũng sẵn sàng đem ra cho khách dùng. Ngäi Viät có nhäng tính xäu gì? Có thể nói là thiäu ý chí, thiäu sáng tạo, thiäu tinh thần khoa học, thiäu nghiên cứu, thiäu mạo hiểm, thiäu tầm nhìn xa, nói đßi quanh, ít nhän läi, thiäu trät tä, thiäu nguyên tắc, thiäu tôn trọng cßa công, ăn cắp vặt, tä cao, tä ty, ä läi, thù dai, näng mê tín, mau chán, thiäu tinh thần dân chủ vì đßc đoán ít dung hợp ý kiến ngäi khác, lúc nào cũng có cß trăm lý do đß trä học không giới läi học, näng tình cảm mà thiäu lý trí, tinh thần đßa phäng, tôn giáo...

Nhäng đáng kể là thói ích kỷ và nhät là đß kỷ làm trầm trọng thêm sự chia rẽ, đó là nhäng cß tät län nhät đã làm cho ngäi Viät không đoàn kết, hợp quần, tiến nhanh lên đßc. Xin hiếu cho là cß mặt dân tộc thì có ngäi nay ngäi kia, nên nói nhä thế không có nghĩa mäi ngäi nhä vậy và mặt ngäi đßng thì có tät cß nhäng tính xäu äy cùng lúc.

Täi sao trong khi học hät ngäi Nhật và Hoa thäng tìm đßn công đßng cßa học thì có mặt số khá nhiäu ngäi Viät tìm cách xa lánh näu không muốn nói là sẵn chính công đßng cßa mình (trä khi gặp khó khăn cần giúp đß)?

Chúng ta không thể thay đßi truyền thuyết chia ly giữa Lạc Long Quân và bà Âu Cơ, học khi cßn mäi gặp nhau hợp sức. Täc là bình thäng thì chia rẽ, chä khi không sẵn đßc mäi đoàn kết, räi läi chia rẽ. Nhäng chúng ta, bßng lòng thành và ý chí phải vượt qua “đßnh mänh” không hay này.

Vå bän thân ngäi Viãt, thân hình nhä bé, tuäi thọ thäp, säc läc kém, không bän bä, mà làm viäc läi hay qua loa, täc trách, đäi khäi näu không nói là cäu thä, nên nói chung năng suät kém. Chúng ta thä nhìn xem, trong bät cä mät nhà ăn quäc tä nhä ä các träng Đäi häc có nhiäu nhóm ngäi thuäc nhiäu näc thì nhóm nào nhä ngäi nhät, län xän và än ào nhät có nhiäu phän chäc đó là nhóm ngäi Viãt. Nhóm này còn thêm cái tät hút thuäc, xä rác khá bäa bãi näa.

Nay đã là đäu thä kä 21, thä nhìn viäc läu thông ä các thành phä län Viãt Nam xem. Thät là loän không đầu bäng. Ngäi ngoäi quäc nào đän Viãt Nam cũng sä khi phäi hòa mình vào dòng xe cä đó, và nhät là khi băng qua đäng. Tä lä tại nän xäy ra rät cao, ai cũng ta thán, thä mà bao năm qua vän mänh ai näy chäy, mänh ai näy đi. Nhäng ngã năm, ngã bäy xe đông nghät mà häu nhä không chia làn đäng, nhiäu näi không có bä tròn đä đi vòng, không cänh sát häng đän läu thông, Tä mäi phía xe cä đä đän thäng vào räi mänh ai ngäi näy tìm đäng tiän lên. Đã cäm đät pháo đäc mà sao tä nän läu thông đäy räy, mäi mät chuyän cäi xe gän máy phäi đäi nän an toàn đã bao năm qua vän chäa giäi quyät đäc.

Säng trong xã häi mà đäng nhä có rät đông ngäi Viãt häu nhä không muän bät cä mät luät lä nhä nào ràng buäc mình. Cä làm đäi, làm cän räi täi đäu hay täi đó!?

Tôi vän nghĩ, mät dân täc có văn hóa cao, thäc sä häng mänh không thä nào näy sinh ra lãnh đäo täi và chä biät xấu xä nhau.

Chính tính xäu chung cäa ngäi Viãt mäi näy sinh ra lãnh đäo täi và chia rä mà sinh ra chiän tranh, chiän tranh mäi đào sâu thêm hä chia rä và làm län bäi dân täc. Thät phụ häu trách mà, vän näc hôm nay là trách nhiäm chung cäa mäi ngäi, không chä có ngäi lãnh đäo mà ngäi dân cũng chung trách nhiäm.

Thä nhìn các lãnh väc văn, thä, nhäc cäa chúng ta mà xem, đäu đäu cũng than mây khóc gió là chính. Đäng ý là có nhiäu chuyän buän nên sáng tác näi dung buän, nhäng buän mãi väy ích läi gì, sao không tìm cách giäi quyät cái buän. Có biät đäu nhäng tä täng yäm thä đó càng làm cho tình hình xäu thêm. Näu có tä täng nào tích cäc thì muän đäi vän chä thuän là tä täng, vì chính tác giä cäa tä täng äy chä viät hay nói ra cho säng, nói ra đä läy tiäng väi đäi, chä chính hä không có trách nhiäm thäc thi.

Nhäng gì cä Phan Bäi Châu báo đäng, kêu than trong cuän “Tä Thán” đã gän mät thä kä qua

mà nhß đang xßy ra quanh đây thôi.

Nßu chúng ta không có can đßm trß cản bßnh ngàn năm cßa mình thì dù có hßt chißn tranh, dân Vißt vßn mãi mãi khó mà vßn nß lên đß cß. Chß sĩ Phan Bßi Châu đã hy sinh cß cußc đßi vì nß cß, vào sinh ra tß không tißc thân, thß mà trong cußn “Tß Phán”, cß đã thßng thßn nhßn đß thß lßi vß phßn mình. Cß hßi hßn nhßt là không đß tri thßc vß ngoßi ngß và tình hình thß gißi. Nhßng trong đó, cß cũng không quên nêu lên mßt sß khußt đßm chính cßa ngoßi mình thßi đó. Nhßng ngoßi lãnh đßo không lo cßu nß cß, dân không lo vißc nß cß. Chß tranh thßng vßi nhau trên bàn cß, hay cßc rßu, mà bß mßc vßn nß cß cho ngoßi xâm giày xéo...

Ai cũng bißt, Nhßt Bßn là mßt đßo qußc, đßt hßp, dân đông, nhßng ngoßi Nhßt đã khéo léo thu thßp tình hoa thß gißi đß bßi đßp qußng minh trß thành mßt cßng qußc, đôi khi vßt qua cß nhßng nß cß bßc thßy cßa hß trß cß đó. Thßt là hißn tßng hißm có, không mßy dân tßc nào làm đß cß. Nhßt Bßn có thß ví nhß mßt nhà nghèo mà đông con, thß mà đã nuôi đß cß cho tßt cß các con ăn hßc thành tài. Nên đây thßt là tßm gßng lßn cho ngoßi Vißt chúng ta hßc hßi vßy.

Kinh nghißm lßch sß cho thßy, Vißt Nam và Nhßt Bßn thßi cßn đßi và hißn đßi đã có nhßng chßn lßa hßng đi khác nhau. Khi Pháp đòi Vißt Nam mß cßa và đß dßa bßng cách bßn phá đßn Đà Nßng năm 1856, Vißt Nam đã chß trßng bß môn tßa cßng. Thß nên năm 1858, Pháp đem 14 tàu chißn và 3.000 lính đßn bßn tan đßn lßy Đà Nßng. Phía Vißt Nam chßng cß đßn cùng, đß rßi bß thua và toàn qußc bß đß hß 80 năm. Chúng ta có tính can trßng và bßt khußt, nhßng thißu khôn ngoan vß mßt tßm nhìn xa cho đßt nß cß chẳng? Đßc bißt Vißt Nam hßu nhß chß dßa vào mßt cßng qußc, khi sß nß cß nào thì chß dßa theo nß cß đó, thißu tßm nhìn toàn dißn.

Thßt vßy, khi thßy Pháp mßnh thì bß Trung Hoa theo Pháp, rßi theo Nhßt Bßn, theo Hoa Kß hay Liên Xô. Theo đßi chính sách nhß vßy, dß bß mßt cßng qußc lßn át và khi các cßng qußc này yßu đi thì hoang mang, không bißt trông vào đßu. Sau Thß chißn Thß II, thß gißi có phong trào gißi thßc, hàng chßc qußc gia đß cß đßc lßp mßt cách dß dàng, riêng mßt sß nhà lãnh đßo Vißt Nam chßn con đßng chißn tranh, hy sinh khoßng 4 trißu ngoßi và 30 năm chißn tranh. Đißu này đã khißn qußc gia bß tßt hßu, trß thành chßm tißn và nhßt là phân hóa, chßa bißt bao giß mßi hàn gßn đß cß.

Tßi sao Vißt Nam ß bao lßn Thái Bình Dßng, vß trí đßa lý chính trß cßc kß quan trßng nhß vßy mà chß trß thành mßc tiêu cho các đß qußc xâm lăng, còn không hßc hßi đß tß vßn nß lên đß cß? Tßi sao các đß qußc nhìn ra vß thß quan trßng cßa Vißt Nam mà chính ngoßi Vißt lßi không nhìn ra và tß tßo cho mình mßt vß thß tßng xßng nhß vßy? Tßi sao ngoßi Vißt đã đßu tß quá nhißu

vào chiến tranh mà chúng ta vẫn thiêu họ nên mới đứng ng h ng xây dựng, phát triển quốc gia thích hợp? Vậy là phát triển quốc gia trong nhiều thế kỷ qua, bao giờ Việt Nam mới theo kịp các nước trung bình trên thế giới, thế kỷ ngang với thế kỷ m vóc đáng lẽ phải có vẻ dân số và diện tích của Việt Nam?

Trong lúc đó, năm 1853, khi bắt Hoa Kỳ uy hiếp, Nhật Bản cần rằng chủ nhà, quy định nh b chính sách b môn t a c ng. Nhưng họ m r ng ngo i giao, không chủ với Hoa Kỳ mà với c ng c ng, thêm Anh, Pháp, Nga, Đ c... m t khác, họ c g ng h c h i c các nước c y, đ 30, 40 năm sau v n lên ngang hàng. Nhưng Nhật đã b t ch c các đ qu c, đi vào con đ ng chiến tranh sai l m, góp phần gây nên Thế chiến Thế II, hy sinh kho ng 3,1 tri u ng i và đ t n c tan hoang. Sau Thế chiến Thế II, Nhật Bản đ ng tr c m t t ng lại c c k đen t i ch a t ng có. Nhưng họ đã ch n con đ ng xây dựng quốc gia b ng hòa bình, c g ng làm v i c, ch 25 năm sau, Nhật Bản l i tr thành c ng qu c.

Giờ đây, vẫn nước vẫn còn lênh đênh, mà ng i lãnh đ o l n ng i dân, nhiều ng i vẫn nh x a, ch a th c t nh. Đ c bi t, nay có c m y tri u ng i đ c ra nước ngoài, tri th c thăng ti n b i ph n, nhưng ch có m t ph n nh quan tâm t i c ng đ ng và đ t n c, còn ph n l n m nh ai n y lo làm giàu cá nhân...

Vài năm tr c, tôi có đ c đ c trong m t cuốn sách, đ i ý thu t l i l i m t ng i trí th c Nhật v i m t ng i Việt . Việt Nam ngay sau khi Thế chiến Thế II v a ch m đ t năm 1945. Ng i Nhật y nói r ng, vì thua trận, t nay đ t n c Nhật Bản b c vào th i k đen t i, còn Việt Nam s thoát kh i n n th c dân, đ c đ c l p và t ng lại sáng l n.

Nghĩ vậy, thế nhưng ng i Nhật đã c g ng ph c h ng đ t n c m t cách nhanh chóng. Trong khi đó, tình hình Việt Nam đã không đi n bi n nh hoàn c nh thu n l i cho phép. Tại sao có đ u ngh ch lý là sách giáo khoa Nhật Bản vi t n c Nhật v n “r t nghèo tài nguyên”, mà nay ng i Nhật xây dựng thành “giàu có”, còn sách giáo khoa Việt Nam có lúc vi t n c Việt v n “r ng vàng bi n b c” mà l i hóa ra “nghèo nàn”? Tại sao ng i Việt ch bi t đem tài nguyên s n có và nông ph m là th đ n gi n và r nh t đi bán? Dù ai cũng bi t đây là thế kỷ t m i ch ngang t m th i Trung c .

Ngày nước gặp chúng ta nh Thái Lan cũng t tình tr ng t ng t , nhưng khéo ngo i giao h n, không t n x ng máu mà v n gi đ c hòa bình đ phát triển. Do đó, đ u chúng tôi mu n nh n m nh là không ch thu h c k thu t c a ng i, mà c n đ ý đ n văn hóa, là m t tinh hoa t o nên tinh th n ng i Nhật hay ng i Đ c. Có tinh th n m nh thì nh h , dù thua Thế chiến

Thế II, cũng nhanh chóng vọt lên. Tình thế này dù đất nước có giàu có cũng sẽ bị lấn lướt đi như nhiều đất nước trước đây trong lịch sử.

Vậy người Việt bị thua kém, thất bại vì những khâu nào? Tại sao đa số người Việt mua thực phẩm là món ăn vặt chợ hàng ngày, có thể mua nhiều hàng tháng để giải trí mà có khi cả năm mới mua một cuốn sách là món ăn tinh thần? Tại sao, năm 2007, người Việt dù có 3 triệu người học ngoại ngữ hay 85 triệu người mua sách (đủ sách) cũng chỉ in trung bình khoảng 1.000 cuốn? Nhưng vậy người Việt có thực sự chăm tìm tòi, học hỏi không? Nếu bỏ ngoài sách đất thì số người Việt tìm hiểu thế giới cũng không cao.

Nói chung, không có dân tộc nào tiến bộ mà sách vở lại nghèo nàn. Bởi chính sách vở là kho kiến thức, làm nên tiến bộ phát triển. Người Nhật tiến bộ nhờ đất là nhờ họ biết tích lũy kinh nghiệm. Người đi trước khi học hỏi, họ ghi chép rồi truyền, sau này nhiều người trong số đó viết sách để lại cho người đi sau và cộng thế. Có những người Việt giỏi, nhưng không chịu khó viết sách để lại, nếu người này mất đi thì bao nhiêu kinh nghiệm tích lũy hàng mấy chục năm cũng mất theo luôn, thất là lãng phí. Hơn nữa, ai cũng rõ, nếu hiểu biết cách thu thập thu thập bằng kinh nghiệm của họ đã là chính xác và phổ quát, lúc viết sách, người viết sẽ phải tham khảo rồi nhiều, khi đó, tất cả suy nghĩ cho tất cả kiến thức mới dần dần hoàn chỉnh hơn.

Tại sao người Việt ít có trong và ngoài nước để học là học khá, nhất là về toán, mà không tìm ra một công thức hay có để phát minh thực đáng kể nào? Tại sao lúc nào cũng để ý người ta chê cười và hiểu ăn mà không hề nghe có lý để tên một nhà thám hiểm Việt Nam nào? Tại sao chúng ta thiếu học hỏi tìm tòi, mở rộng hiểu biết, nhìn nhận và cộng đồng?

Người ngoại quốc nào nghe người Việt nói cũng thấy lạ, thấy hay, vì lú lo như chim, âm thanh trầm bổng như có nhạc. Bởi tiếng Việt có khoảng 15.000 âm với 6 dấu thanh/giọng, lên xuống như “sắc, huyền”, uốn éo như “hỏi, ngã”, rung động như “r”... thế nhưng, đa số người Việt không biết gì về nhạc lý cả. Trong khi tiếng Nhật rất nghèo nàn về âm, chỉ có 120 âm, mà đa số người Nhật rất giỏi nhạc, có nhiều nhạc trưởng hòa tấu hàng quốc tế, còn đi sưu tập các dàn organ cho cả Âu châu... Người Việt học hát chỉ biết mua nhạc chép, tất cả khi hát thì chép, thấy tình trạng bất phát quá, chính người Nhật phải qua sưu tập giúp nhạc chép của dàn nhạc giao hưởng Việt Nam khoảng đầu thập niên 90.

Trong tiến trình phát triển quốc gia, cộng thế là trên bình diện kinh tế, thế giới đầu tư, thế giới, lập công ty, khai thác nguyên liệu, nhiên liệu, nghiên cứu, sản xuất, cải tiến, quản lý phân phối, quản lý tài chính, quản lý cáo, buôn bán, phân phối, bỏ đi, tái biến chế, bỏ đi môi sinh... Tất

nhân làm ăn cá thể thì người Việt thường chỉ mở nhỏ khâu buôn bán nhỏ hoặc kinh doanh nhỏ ăn lấy công làm lãi. Ngay khâu buôn bán, người bán thường chú trọng mua hàng ngoại hàng nhái và bán kiếm lãi và người tiêu dùng cũng lo sợ ra thật nhiều tiền tìm mua hàng ngoại hàng nhái để khoe mà nhiều khi không biết dùng hoặc không cần dùng nữa! Tại sao lại chuộng hàng ngoại” đến như vậy?

Hàng hóa ở Việt Nam ngày nay khá nhiều, nhưng người Việt không tận dụng xuất khẩu để có kho ngoại 10% trong cửa thành sản phẩm đó. “Sản xuất” nhiều có, “hàng nội” nhiều có, thế ra chỉ là để giải đôn, dùng máy ngoại quốc rồi nhập về rồi lại và làm gia công. Sau này, khi máy hỏng hỏng thì lại mua máy mới, không dần dần thay thế như người Nhật hay người Hoa để c. Cần tranh trong thế giới này, người Việt thường tìm cách học nhau, coi thành công của người khác là thất bại của mình; như bày của trong rừng, có kẻp nhau để rồi kẻt qu là không còn nào ra khỏi rừng được.

Người Mỹ có châm ngôn làm ăn để ý rằng:

- “Cần tranh là tận dụng sản phẩm của mình chứ không phải để thu được vào hàng của người khác”. Người Nhật thì chỉ trọng:

- “Khách là nhất. Khách nuôi nhân viên chứ không phải chỉ, phải làm sao cho vừa lòng khách”.

Số phận vinh nhục “già trẻ” hiện nay ở Việt Nam là do sự cạnh tranh kinh tế, nhưng phần lớn là do tiền tệ bên ngoài. Tại năm 2007, trong hơn 30 năm qua, Việt kiều gửi về kho ngoại 70 đến 80 tỷ Mỹ kim, cộng thêm một số tiền đầu tư trực tiếp và gián tiếp của ngoại quốc 100 tỷ Mỹ kim (trong các công trình hợp doanh, phía đầu tư của Việt Nam chỉ chiếm kho ngoại 10% số này) và vốn từ ODA kho ngoại 20 tỷ. Với số tiền khổng lồ kho ngoại 200 tỷ đó chưa kể Tổng sản phẩm quốc dân (GDP) kho ngoại 500 tỷ do người Việt làm ra trong thời gian này, nếu có chính sách giáo dục, kinh tế tốt hơn và nhất là không bị quốc tế tham nhũng thì mức sống của người dân có lẽ đã gấp hai, gấp ba lần hiện nay, mức chênh lệch giữa thành thị và nông thôn sẽ không quá xa.

Chỉ người ngoại cũng vậy, với nhà cửa rộng rãi, xe hơi sang trọng tất nhiên do nhiều người có cá nhân, nhưng yếu tố chính cũng là do may mắn môi trường thu nhập tiền sản có, như thế “đầy bụng đi u, chuốt sa hũ gạo”. Chưa xét về bản chất, không khác với người trong nước.

Chúng ta còn thua kém nhiều dân tộc khác trên thế giới

Tác Giả: Psonkhanh, blog Tin Lß Trái
Thứ Ba, 12 Tháng 4 Năm 2011 05:10

Phßi chßng cßc đßi u trên chß là nhßng cßu hßi lußn làm trßn trß, bßt rßt mßt sß rßt ít nhßng ngß i Vißt có tâm huyßt vßi sß tßn vong cßa qußc gia, dßn tßc. Phßi chßng còn đßi đßa sß thì không quan tâm và bßng lòng vßi công vißc buôn bán nhß hay đi làm thuê hißn tßi?

Vì kißm thßt nhißu tißn cho mình và gia đình là quá đß và hßt thì giß đß nghĩ và làm thêm bßt cß chuyßn gì khác? Thß hßi nhß vßy Vißt Nam sß đi vß đßu? Tßt nhiên, đß là con ngß i thì dßn tßc nào cũng có đß cßc tßnh tßt và xßu, nhßng ngß i Vißt đßng nhß bß nhißu nhißu tßnh xßu ß mßc đß rßt trßm trßng.

Psonkhanh, blog Tin Lß Trái

<http://www.danchimviet.info/archives/30253> (Nhßt ß Vißt khác nhau)